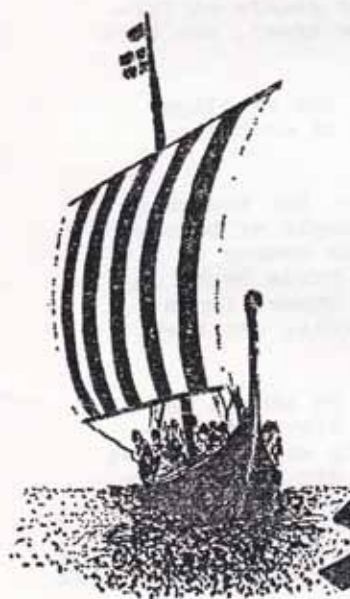

Belgien 80

SEE BE ALS

Skibslagets tur til Holland-Belgien den 5.-9. juni 1980

Torsdag den 5. juni

tog 24 vikinger hjemmefra kl. 8.30 i pragtfuldt vejr og højt humør. Problemfrit kørte vi over grænsen og gennem Hamborg, og 20 km udenfor byen spiste vi vores medbragte mad i en grøftekant.

Kl 13.30 er vi igen på farten på vej sydpå, det er drønende varmt i bussen, så da vi var kommet igennem ved den hollandske grænse - hvor der heller ingen problemer var, fik vi en kop kaffe, og det var lige, hvad vi trængte til.

Holland er et "grønt" land og fladt som en pandekage, vi så ingen tulipaner, men masser af møller. Husene var anderledes såsnart vi var over grænsen, skorstenene var små og smalle, og der var blomster allevegne - både ude og inde - det var rent og smukt.

Da vi kom til Arnheim havde vi meget besvær med at finde ud af byen, vi kørte en del rundt og måtte flere gange ud og spørge om vej - der var meget dårligt skiltet, men omsider fandt vi frem til A 12 Rotterdam, og vi ankom til Dordrecht ved kl. 21.00, fandt frem til vandrerhjemmet, hvor turistchefen Eiler Hansen ventede på os. Efter velkomsten fik vi besked om, at pigerne skulle sove hos turistchefen privat eller på en stor sovesal sammen med andre gæster, da vi ikke måtte sove "blandet". Vi var fire piger, der blev enige om, at vi ville smugles ind på mændenes sovesal, og det gik da også fint, selvom enkelte af de andre gæster sendte os forargede blikke, især da vi gik i bad med "vore egne", men kors hvor vi trængte til dette bad.

Maden bestod af suppe, kylling og is og der var rigeligt, og på grund af det sene tidspunkt måtte 4-5 af os hjælpe med opvasken bagefter.

Det var en lun aften og de fleste gik en tur. Bag ved vandrerhjemmet lå en del både i en lille sø - nogle af bådene var husbåde, hvor folk sandsynligvis bor både sommer og vinter. Det var en blandet affære, hvor man havde brugt de forhåndenværende materialer - bl. a. var en gammel færge lavet om til "et hus", vandet var meget snavset, det blev brugt til lidt af hvert.

Tilbage til vandrerhjemmet, hvor vi hyggede os sammen med de andre gæster, der blev sunget og spillet klaver og guitar - vi drak en enkelt øl, nogle drak rigtig mange, for det hollandske øl er tyndt, så gik vi i seng og der skulle være ro kl. 24.00, det var det lidt småt med, da enkelte vikinger ikke kendte klokken, men et par timers søvn fik vi da.

Fredag den 6. juni

Op kl. syv, derefter morgenmad, pakke og slæbe ting og sager ud til bussen, der kørte kl. 9.00. Vejret var pragtfuldt, strålende sol, så det var bittert at sidde i en bus. Landet er fyldt med små kanaler, hvorfra man vander med vandkanoner, vand er her nok af, alligevel er jorden meget tør. Bøgetræer ser vi næsten ikke, men egeskove - fyr og birketræer.

Snart er vi ved grænsen til Belgien, der spilles kort i bussen - andre sidder og småblunder. Ekse, Ulle og Per sidder fremme i bussen og ryster op med alle deres talenter, de er næsten ikke til at stå for, især ham Ulle er guld værd om dagen og knusende irriterende om natten, da han har svært ved at holde kæft, så man har lyst til at gi' ham "Une bas ve e hoj mæ en vo jydske".

Åh, hvor har vi det dejligt, formiddagen flyver afsted - vi gamle får et slag whist med gammel dansk til. Ingen problemer ved grænsen og kl. 12.00 gjorde vi holdt og fik en dejlig frokost i det grønne. Eiler Hansen og frue kom med frokosten, som en dansk smørrebrødsdame havde smurt til os.

Så videre gennem Belgien mod Peronne. Her er smukkere end i Holland - her virker mere irodigt - terrænet er bakket og landskabet kan godt minde lidt om Danmark ved Randers-Silkeborg. Husene ser sydlandske ud med små smalle døre - belgierne lever nok ude i baghaven - der er rent allevegne. Folk er meget veijklædte - her ser rigt ud.

Vi mødte Sebbe præcis på stedet og på det aftalte klokkeslet - alt var gået fint. Vi er godt tilfreds med chaufføren, der hedder Børge - et stort venligt brød fra Broager.

Vi ventede en stund på politiet, der skulle eskortere os til Peronne. De var forsinket, fordi der var en del uroligheder i forbindelse med festen i Peronne. Yderligtgående grupper havde truet med at bombe de 9 flodpramme, der bagefter skulle sejle Belgien rundt i anledning af Belgiens 150 års jubilæum. Belgien er delt i 9 provinser, og hver skulle repræsenteres ved en pram, der var rigt (og ofte fantasiløst) udsmykket. Alt dette skulle starte fra søen ved Peronne, og vi havde fået besked om, at kong Baudoin ville være tilstede og skulle have overrakt en gave, (skåret af Carlo) fra Danmarks Turistråd ombord på Sebbe - det blev aflyst p.g.a. urolighederne. Gaven blev overrakt ham af skolebørn fra den danske skole i Bruxelles.

Vi ankom til Peronne kl. 15.00 og kørte lige ned til søen, hvor en meget dygtig, hyggelig rund belgisk kranmand fik Sebbe i vandet. Sebbe blev rigget til og vi kørte så ind til Yachthavnen, der var kulturministeriets område. Der fik vi tildelt 3 hytter med soveplads til 8 i hver, og efter et brusebad, fik vi kold kartoffelsalat med skinke og is - mineralvand til. Senere kørte Børge os alle til Tournai, undtagen Per, Peter og Steen, der havde en fræk aftale i Brux-

elles, nogle slentrede rundt i stormagasiner, andre prøvede belgiske cykler, men opgav på grund af kraftig forfølgelse. En del fandt hinanden på en fortovsrestaurant, hvor der var rift om de tomme glas, andre "gjorde" byens mange restauranter og måtte tage en taxa hjem.

Bagefter var der "hjemlig hygge" i de forskellige hytter, nogle steder var hyggen kraftigere end andre steder. I hytte nr. 3 spillede der kørt og Esben forsøgte at overbevise os om, at ville man frem i verden, gjaldt det om at have propeller i hatten. Pludselig gik døren op og vi fik "liggende gæster", som måtte bæres hjem til hytte nr. 1, der var utæt og fugtig.

Lørdag den 7. juni

Morgenmad i yachtklubben kl. 8.00, 2 slags franskbrød, smør og marmelade, kedeligt, mange venlige tanker til det danske rugbrød.

Vi blev kørt i bussen ud til stedet, hvor Sebbe lå. Kl. ca. 10.00 foretog vi en prøvesejlads på søen, der var lidt vind, så vi fik kluden op, og havde en god sejlad.

Vi lagde til udenfor et "bulhus" de danske skoleelever havde bygget, det var ganske udmærket, selvom det naturligvis ikke kunne sammenlignes med vores eget derhjemme - de havde ikke de muligheder og det værktøj, der skulle til - men tanken var god nok. Vi gik nu rundt i vikingetøj og det passede fint ind i miljøet omkring det danske flag. Åse havde forøvrigt lavet sig en smuk kvindedragt i gråt uldent stof, som hun selv havde vævet.

Det var en varm dag og der var mange mennesker, der var tilskuerpladser og boder rundt om søen, men ingen toiletter til alle de mennesker - meget dårligt arrangeret - vi gik fra bod til bod, der kunne købes vin og øl, pølser og pommes frites, men ingen rigtig mad. Vi havde fået spisebilletter til en madpakke mellem kl. 12 og 13, men trafikken ude omkring brød sammen og klokken blev 16.00 inden maden kom frem, det hele virkede som et virvar.

Vi sad på jorden og spiste og sang, det hjalp svært på humøret med lidt mad.

Kl 16.50 skulle Sebbe præsenteres - vi var alene på søen og der var TV allevegne, og der blev skudt på os fra alle vinkler. Vi roede et stykke (ikke særlig pænt), satte derefter sejl - efter sigende så det ganske pænt ud - roede så lidt igen forbi tilskuerpladserne og fik megen applaus.

Det hele tog vel en god halv times tid, så i land igen og "hjem" og i bad. Selvom det var meget varmt, skulle vi ikke nyde noget af at tage bad i søen, der var meget snavset og fyldt med vandrotter og andre herligheder. På trods af det var der en del belgier, der dyrkede Windsurfing og mange, der fiskede.

Vi fik et sent måltid mad - grise tartar noget ubestemmeligt noget med løse ris til - derefter slappede vi lidt af, og så ud og se på festlighederne.

Forinden havde Skibslaget foræret Hector (Victor) og Børge en rød Sebbebluse, og da det er et par bredbringede herrer, fik Sebbe ordentligt vind i sejlene, modsat Heilesens Sebbe, der altid var i en bølgedal, men trods alt ovenfor bæltstedet.

Der var dans 3 steder og mange mennesker alle steder. Nogle af os fandt en fjernsynsvogn, der viste dagens program. Vi stillede os op og straks var der en lang kø bagved os. Esben, den mauve cykel, ragede op og tog udsigten, så vi prøvede på at "lægge ham ned", men det lod sig ikke gøre, for han "holdt os oppe med sit gode humør". Sebbe var på skærmen flere gange, det var godt, men for kort. Vi var inde i et dansetelt og få et par øl, det er morsomt at se, hvordan de morer sig hernede, de har nemlig hele familien med - børn og bedste-forældre - de arme unger hang på forældrenes arme og sov i al den spektakel.

Efter en stund morskab gik vi alle ud til et enormt fyrværkeri og en del af os gik "hjem" og sluttede dagen med en godnat-drink. Nævnes skal, at Peter M. og Ulle - på trods af den bjørn, de slæbte rundt på, klarede en alvorlig situation i løbet af aftenen, idet en belgisk musiker i et af danseteltene kolapsede - og alle andre stod måbende og så til, men vore brave vikinger fik i en fart løsnet alt, der strammede (på belgieren) og fik tilkaldt politi og ambulancer - bravo venner, I huskede, hvad I havde lært som spejdere.

Søndag den 8. juni

Hårde vilkår - morgenmad kl. 8.00 - uanset om man var kommet hjem og kommet ned af stolen - enkelte havde taget stolen med hjem - i fall eines falles. Vi trængte til at røre os, så vi gik ud til stedet, hvor Sebbe lå. Vi trængte også til luft på panden, så vi sejlede en formiddagstur på søen med Eiler Hansen og frue, der var englænder og absolut ikke talte belgisk. Palle var tagære, så vi roede i et roligt og ædrueligt tempo - skidefint. Vi roede ind til yachthavnen, vejret var strålende varmt og i varmen bliver vikinger tørstige, så nogle faldt igen i en flok øl, medens vi andre fik varm mad - posteij med sellerisalat, kylling, chokolade-fromage og naturligvis mineraalvand til - meget lækkert.

Ham, der fik ideen til et dansk vikingefremstød, lektor ved FN-skolen, Niels Otto Larssen var mødt op og holdt en tale for os. Han var meget tilfreds med vores indsats og uddelte mindemedaljer, plakater m.m. Eiler Hansen holdt også en tale til mandskabet, C.O. takkede og vi kvitterede med et skibslag ohøj.

Niels Otto og familien Hansen sejlede med os tilbage til "liggepladsen", hvor vi var kl. ca. 15.00 og måtte vente på kranen, der var bestilt til kl. 16.00.

Ventetiden blev udfyldt med morsom og noget "vandet underholdning" af en windsurfer og dertil drak vi "lånte" orange-juice, der var efterladt fra festen dagen før. De stod bare frit fremme til afbenyttelse.

Præcis kl. 16.00 kom kranen, og fra det øjeblik kranen gik i arbejde, til Sebbe lå på blokvognen med årer, hoved, sejl alt surret og klar - gik nøjagtig 22 minutter, men da var også næsten alle i gang. Fint samarbejde og særdeles effektivt. Belgierne var imponeret. Bagagen og skjoldene kom i bussen, og vi forlod Cedde og Hector og kørte efter Eiler Hansen,

der førte os tilbage til vandrerhjemmet i Dordrecht, hvor vi skulle sove igen. Cedde og Hector måtte blive på stedet og havde først tilladelse til at køre hjem på motorvejen mandag kl. 10.00.

Vi ankom til Dordrecht kl. 20.30, fik taget pænt afsked med Eiler Hansen. C.O. overrakte ham en Sebbebluse og vi gav ham et "skibslag ohøj". Han sagde bl. a. "Vi mødes i Holland om to år".

Nå, på'en igen - bagage ud af bussen, men denne gang fik det ikke med at smugle pigerne ind på sovesalen, det var blevet opdaget og vi måtte pænt sove hver for sig. Vi fik varm mad kl. 21.00, suppe, flade krebinetter, blomkål og rå kartofler, derefter kaffe, vi var trætte, gik bare en lille tur, andre blev siddende og snakkede i opholdsstuen, men der var tidligt ro, kl. 24.00 sov alle - selv de barske, du ved dem med "antreten - abfüren", de gik alle ud som et lys, man skulle tro, de havde fået "une bas ve e hoj mæ en vo jydske".

Mandag den 9. juni

Prægtfuld nat - C.O. gik kun igen én gang den nat, og da gik det ud over Børge. Carlo havde problemfri nat og pigerne sov tornerosesøvn. Op kl. 6.30. Morgenmad kl. 7.00, hvorefter vi selv smurte madpakker og hjalp med opvasken - og så afsted hjemad.

Havde problemer med at finde den rigtige vej ud af Dordrecht, men o.k. det lykkedes, og vi kørte videre gennem Holland. Ved grænsen til Tyskland var vi kl. 12.30 - fik handlet spiritus og cigaretter og drukket kaffe. For at spare vejpenge kørte Børge en genvej på mindre veje, og vi kom til at køre bagved en hollandsk militærkolonne, som vi havde megen skæg og ballade med - det hele endte med bar røv - Per ved, hvis røv det var.

Efter disse oprivende optrin slappede vi af op gennem Tyskland og vi passerede den danske grænse kl. 20.15 og var hjemme i Augustenborg kl. ca. 21.00 - godt og vel, så var der kun tilbage: antreten-abführen.

Det var en god tur og turens motto frit efter kong Ekse: "det er svært at se skriften på væggen, når man står med ryggen mod muren.

Edith

